

นั่งยิ้ม ๆ

นั่งยิ้มยิ้มซีจ๊ะ! หน้าแย้มยิ้ม
หลับตาพริ้มยิ้มละไมดั่งเพชรใส
ให้ใจจิตวิญญาณบานหทัย
แผ่ขยายจนครอบคลุมภพอนันต์

สุนทรพื่อ

หลับตาเบา ๆ

เมื่อดวงตาปิดสนิทอย่างละมุน
ไม่มีลึนแรงจ้องมองที่หมาย
ก็จะพบผู้รู้ที่อยู่กลางกาย
ซาคุอ่อนแ่ก่มากมายถึงปลายทาง

สุนทรพื่อ

